

บทที่ 3

ระเบียบวิธีการศึกษา

การศึกษานี้ใช้แบบจำลองการตั้งราคาในหลักทรัพย์ (Capital Asset Pricing Model: CAPM) ซึ่งเป็นการวิเคราะห์ผลทางสถิติเพื่อประเมินผลตอบแทนจากการลงทุนในหลักทรัพย์กลุ่มธนาคารพาณิชย์ขนาดใหญ่ โดยใช้ข้อมูลรายสัปดาห์ของราคากลางหลักทรัพย์กลุ่มธนาคารพาณิชย์ขนาดใหญ่ ได้แก่ ธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) ธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) ธนาคารกสิกรไทย จำกัด (มหาชน) และธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัด (มหาชน) เริ่มตั้งแต่เมษายน 2541 ถึง ธันวาคม 2546 รวมทั้งสิ้น 312 สัปดาห์ และนำข้อมูลมาคำนวณหาขอบเขตที่มีประสิทธิภาพ สูงสุดของผลตอบแทนจากการลงทุน โดยวิธีการแบบพร้อมแคนเรนเฟินส์เต็ม (Stochastic Frontier)

3.1 แบบจำลองที่ใช้ในการศึกษา

แบบจำลองที่นำมาใช้ในการศึกษาคือ แบบจำลองการตั้งราคาหลักทรัพย์ (Capital Asset Pricing Model: CAPM) มาประกอบการศึกษาทำการวิเคราะห์ผลทางสถิติ เพื่อประเมินผลตอบแทนจากการลงทุน ซึ่งมีรูปสมการ ดังนี้

$$R_{it} = \alpha + \beta R_{mt}$$

โดยที่

R_{it} = อัตราผลตอบแทนจากการลงทุนในหลักทรัพย์ i ณ เวลา t (Return from Portfolio) โดยที่นับรวมหุ้นในพอร์ตโฟลิโอ 4 หุ้น คือ หุ้นธนาคารกรุงเทพ ธนาคารกสิกรไทย ธนาคารกรุงไทย และธนาคารไทยพาณิชย์

R_{mt} = อัตราผลตอบแทนที่ได้รับจากการลงทุนในหุ้นตลาด ณ เวลา t (Return from the market)

α = ผลตอบแทนของหุ้นที่ไม่มีความเสี่ยง

β = ความเสี่ยงเป็นระบบที่เกิดจากการลงทุนในหุ้น

3.1.1 การประมาณค่าตัวแปรในแบบจำลองการตั้งราคาในหลักทรัพย์

การประมาณค่าตัวแปรในแบบจำลองการตั้งราคาในหลักทรัพย์ แสดงได้ดังนี้

- ผลตอบแทนของหลักทรัพย์ i ในช่วงเวลา t (R_i) หาได้จากการนำข้อมูลราคาก่อตัวของหลักทรัพย์ i ในช่วงเวลา t และในช่วงเวลา $t-1$ รวมทั้งเงินปันผลของหลักทรัพย์ i ในช่วงเวลา t ดังนี้

$$R_i = ((P_{it} - P_{i,t-1}) + D_{it}) / P_{i,t-1}$$

R_i คือ ผลตอบแทนของหลักทรัพย์ i ในช่วงเวลา t

i คือ หลักทรัพย์กู้มธนาคารพาณิชย์ขนาดใหญ่ มีห้องสิบ 4 หลักทรัพย์

P_{it} คือ ราคาก่อตัวของหลักทรัพย์ i ในช่วงเวลา t

$P_{i,t-1}$ คือ ราคาก่อตัวของหลักทรัพย์ i ในช่วงเวลา $t-1$

D_{it} คือ เงินปันผลของหลักทรัพย์ i ในช่วงเวลา t

- ผลตอบแทนของตลาดหลักทรัพย์ ณ เวลา t (R_m) คำนวณได้จากดัชนีราคาตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยได้ ดังนี้

$$R_m = (P_{mt} - P_{mt-1}) / P_{mt-1}$$

R_m คือ ผลตอบแทนของหลักทรัพย์ในช่วงเวลา t

P_{mt} คือ ดัชนีราคาตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยในช่วงเวลา t

P_{mt-1} คือ ดัชนีราคาตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยในช่วงเวลา $t-1$

- ผลตอบแทนของสินทรัพย์ที่ไม่มีความเสี่ยง (R_f) คำนวณจากอัตราดอกเบี้ยเงินฝากประจำ 3 เดือน โดยคิดเป็นร้อยละต่อสัปดาห์ของ 5 ธนาคารพาณิชย์ คือ ธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) ธนาคารกสิกรไทย จำกัด (มหาชน) ธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) ธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัด (มหาชน) และธนาคารกสิกรธนชาตไทย จำกัด (มหาชน)

3.2 ข้อมูลที่ใช้ในการศึกษา

ข้อมูลที่ใช้ในการศึกษาเป็นข้อมูลรายสัปดาห์ของราคาก่อตัวของหลักทรัพย์กู้มธนาคารพาณิชย์ขนาดใหญ่ที่ทำการซื้อขายอยู่ในตลาดในช่วงระยะเวลา 6 ปี เริ่มตั้งแต่เดือนมกราคม 2541 ถึงเดือนธันวาคม 2546 รวมทั้งสิ้น 312 สัปดาห์ ซึ่งจะศึกษาเฉพาะหลักทรัพย์กู้มธนาคารพาณิชย์ขนาดใหญ่ที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย 4 หลักทรัพย์ ได้แก่ ธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) ธนาคารกสิกรไทย จำกัด (มหาชน) ธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) และธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัด (มหาชน)

3.3 วิธีการศึกษา

จากแบบจำลองการตั้งราคาหลักทรัพย์ (Capital Asset Pricing Model: CAPM) เป็นแบบจำลองที่ใช้ในการศึกษา เพื่อคำนวณผลตอบแทนของหุ้นที่มีความเสี่ยงต่ำสุด จึงมีข้อดีคือสามารถคำนวณได้โดยไม่ต้องคำนึงถึงปัจจัยภายนอกที่ไม่แน่นอน เช่น เศรษฐกิจ การเมือง ฯลฯ แต่ในทางกลับกัน แบบจำลองนี้มีข้อจำกัดคือต้องมีข้อมูลทางการเงินที่ต่อเนื่องกันอย่างต่อเนื่อง ไม่สามารถใช้กับข้อมูลที่ไม่ต่อเนื่องได้

ขั้นตอนที่ 1 การทดสอบความนิ่งของข้อมูลด้วยวิธีการคำนวณ Unit Root

เนื่องจากข้อมูลที่นำมาศึกษาครั้งนี้เป็นข้อมูลอนุกรมเวลา อาจจะมีลักษณะนิ่ง (Stationary) หรือไม่นิ่ง (Non-Stationary) ดังนั้น จึงจำเป็นต้องนำข้อมูลมาทดสอบความนิ่ง โดยใช้วิธีการ Unit Root รูปแบบสมการที่ใช้ในการทดสอบคือ

$$\begin{aligned} \Delta X_t &= \theta X_{t-1} + \sum_{i=1}^{\rho} \phi_i \Delta X_{t-i} + e_t \\ \Delta X_t &= \alpha + \theta X_{t-1} + \sum_{i=1}^{\rho} \phi_i \Delta X_{t-i} + e_t \\ \Delta X_t &= \alpha + \beta t + \theta X_{t-1} + \sum_{i=1}^{\rho} \phi_i \Delta X_{t-i} + e_t \end{aligned}$$

โดยที่ X_t = ข้อมูลที่นำมาใช้ในการศึกษา คือ อัตราผลตอบแทนของหลักทรัพย์กลุ่มน้ำหน้า t
พานิชย์ขนาดใหญ่และอัตราผลตอบแทนตลาด ณ เวลา t

X_{t-1} = ข้อมูลที่นำมาใช้ในการศึกษา คือ อัตราผลตอบแทนของหลักทรัพย์กลุ่มน้ำหน้า
พานิชย์ขนาดใหญ่และอัตราผลตอบแทนตลาด ณ เวลา $t-1$

t = ค่าแนวโน้ม

e_t = ค่าความคลาดเคลื่อน

θ, ϕ, α = พารามิเตอร์

การทดสอบค่า θ จะมีสมมุติฐานดังนี้

$$H_0 : \theta = 0 \quad (X_t \text{ มีลักษณะไม่นิ่ง})$$

$$H_1 : \theta < 0 \quad (X_t \text{ มีลักษณะนิ่ง})$$

ถ้ายอมรับ H_0 หมายความว่า X_t มี Unit Root หรือ X_t มีลักษณะไม่นิ่ง แต่ถ้ายอมรับ H_1 แสดงว่า X_t ไม่มี Unit Root หรือ X_t มีลักษณะนิ่ง แต่ถ้าข้อมูลที่นำมาทดสอบด้วยวิธีการ Unit Root แล้วมีลักษณะไม่นิ่ง จะต้องนำข้อมูลมาทดสอบความนิ่งโดยทำการ difference

ขั้นตอนที่ 2 การหาเส้นพรมแดนเชิงเพื่นสุ่มด้วยแบบพรมแดนเชิงเพื่นสุ่ม

จากแบบจำลองการตั้งราคาหลักทรัพย์ (Capital Asset Pricing Model:

CAPM) จะใช้วิธีการหาเส้นพรมแดนเชิงเพื่นสุ่ม คือ

$$R_{it} = \alpha + \beta R_{mt} + \varepsilon_{it}$$

$$\text{หรือ } R_{it} = \alpha + \beta R_{mt} + v_{it} - u_{it} ; \quad \varepsilon_{it} = v_{it} - u_{it}$$

โดยที่

$- u_{it}$ = ค่าความคลาดเคลื่อนที่ดึงความไม่มีประสิทธิภาพ ซึ่งมีการกระจายข้างเดียวค่าความคลาดเคลื่อนตามปกติของหลักทรัพย์กลุ่มน้ำราพานิชย์ขนาดใหญ่

v_{it} = ค่าความคลาดเคลื่อนตามปกติที่มีการกระจายไปได้ทั้งสองข้าง (Two-Side Error) ซึ่งไม่สามารถควบคุมได้

สมการเพื่อใช้ในการทดสอบว่าขอบเขตพรมแดนเชิงเพื่นสุ่ม (Stochastic Frontier) นั้นมีอยู่จริง คือ

$$\gamma = \sigma^2_{ut} / \sigma^2_{st}$$

$$\text{โดยที่ } \sigma^2_{st} = \sigma^2_{ut} + \sigma^2_{vt}$$

σ^2_{ut} = ค่าความแปรปรวนของความไม่มีประสิทธิภาพทางเทคนิค (Technical Inefficiency) ของหลักทรัพย์กลุ่มน้ำราพานิชย์ขนาดใหญ่ ณ เวลา t

σ^2_{vt} = ค่าความแปรปรวนของความคลาดเคลื่อนตามปกติของหลักทรัพย์กลุ่มน้ำราพานิชย์ขนาดใหญ่ ณ เวลา t

ภายใต้สมมติฐานที่ใช้ในการทดสอบคือ

$H_0 : \gamma = 0$ ไม่มีขอบเขตพรมแดนเชิงเพื่นสุ่ม

$H_1 : \gamma \neq 0$ มีขอบเขตพรมแดนเชิงเพื่นสุ่ม

การทดสอบสมมติฐาน โดยเปรียบเทียบค่า t-statistics ที่คำนวณได้จากโปรแกรม Frontier 4.1 กับค่า t-statistics ที่เปิดจากตาราง โดยเปิดค่าวิกฤตที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.01 ถ้าผลการทดสอบยอมรับสมมติฐาน H_0 แสดงว่า หลักทรัพย์ไม่มีขอบเขตพรมแดนเชิงเพื่นสุ่มและถ้าผลการทดสอบปฏิเสธสมมติฐาน H_0 แสดงว่า หลักทรัพย์มีขอบเขตพรมแดนเชิงเพื่นสุ่ม

หลังจากทดสอบสมมติฐานแล้ว ปรากฏว่าไม่มีขอบเขตพรมแดนเชิงเพื่นสุ่ม สามารถใช้วิธีการประมาณค่าตัวแปรด้วยวิธีกำลังสองน้อยที่สุด (Ordinary Least Squares : OLS) เป็นตัวแทนในการประมาณค่าหาเส้นพรมแดนเชิงเพื่นสุ่ม

ขั้นตอนที่ 3 การเปรียบเทียบของอัตราผลตอบแทนที่เกิดขึ้นจริงและอัตราผลตอบแทนที่คาดหวัง

การหาสัดส่วนของอัตราผลตอบแทนที่เกิดขึ้นจริงและอัตราผลตอบแทนที่คาดหวังในหลักทรัพย์กลุ่มธนาคารพาณิชย์ขนาดใหญ่ ซึ่งแสดงด้วยสมการ คือ

$$\text{สัดส่วน } R_{it} \text{ และ } R_{it}^{\wedge} = \frac{R_{it}}{R_{it}^{\wedge}}$$

โดยที่

R_{it} คือ อัตราผลตอบแทนที่เกิดขึ้นจริงจากการลงทุนในแต่ละหลักทรัพย์ i ณ เวลา t

R_{it}^{\wedge} คือ อัตราผลตอบแทนที่คาดหวังในแต่ละหลักทรัพย์ i ณ เวลา t

ขั้นตอนที่ 4 การประเมินราคานลักษณะ

การประเมินราคานลักษณะโดยการเปรียบเทียบค่า α และ $(1-\beta)R_i$

พิจารณาดัง 3 กรณี ต่อไปนี้

1 ถ้าค่า $\alpha = (1-\beta)R_i$ หมายถึง อัตราผลตอบแทนของการลงทุนในหลักทรัพย์กลุ่มธนาคารพาณิชย์ขนาดใหญ่มีค่าเท่ากับอัตราผลตอบแทนจากการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

2 ถ้าค่า $\alpha > (1-\beta)R_i$ หมายถึง อัตราผลตอบแทนของการลงทุนในหลักทรัพย์กลุ่มธนาคารพาณิชย์ขนาดใหญ่มีค่ามากกว่าอัตราผลตอบแทนจากการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ฉะนั้น ผู้ลงทุนควรจะเลือกลงทุนในหลักทรัพย์ กลุ่มธนาคารพาณิชย์ขนาดใหญ่ เพราะให้ผลตอบแทนสูงนักลงทุนจะได้รับกำไร

3 ถ้าค่า $\alpha < (1-\beta)R_i$ หมายถึง อัตราผลตอบแทนของการลงทุนในหลักทรัพย์กลุ่มธนาคารพาณิชย์ขนาดใหญ่มีค่าน้อยกว่าอัตราผลตอบแทนจากการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ฉะนั้น ผู้ลงทุนไม่ควรจะเลือกลงทุนในหลักทรัพย์กลุ่มธนาคารพาณิชย์ขนาดใหญ่ เพราะให้ผลตอบแทนต่ำ นักลงทุนจะขาดทุน

การประเมินราคานลักษณะโดยเทียบส่วน SML จะนำเอา β หรือค่าความเสี่ยง และอัตราผลตอบแทนที่คาดหวังของแต่ละหลักทรัพย์ $E(Rit)$ มากำหนดจุดเพื่อเปรียบเทียบกับส่วน SML โดยถ้านลักษณะโดยอยู่เหนือเส้น SML จะเป็นหลักทรัพย์ที่คาดว่าจะให้ผลตอบแทนมากกว่าตลาด นั่นคือราคากลางของหลักทรัพย์มีค่าต่ำกว่าที่ควรจะเป็น (*Under Value*) ในอนาคตเมื่อราคานี้เพิ่มขึ้น

ของหลักทรัพย์นั้นสูงขึ้นผลตอบแทนก็จะลงลงเข้าสู่ระดับเดียวกับผลตอบแทนตลาด ซึ่งนักลงทุนควรซื้อหลักทรัพย์นี้ไว้ ในทางกลับกัน ถ้าหลักทรัพย์ได้อยู่ต่ำกว่าเดิม SML จะเป็นหลักทรัพย์ที่คาดว่าจะให้ผลตอบแทนน้อยกว่าตลาด นั่นคือ ราคากลางของหลักทรัพย์นั้นมีค่ามากกว่าที่ควรจะเป็น (Over Value) ในอนาคตเมื่อราคากลางของหลักทรัพย์นั้นลดลง ผลตอบแทนก็จะสูงขึ้นเข้าสู่ระดับเดียวกับผลตอบแทนตลาด ซึ่งนักลงทุนควรขายหลักทรัพย์นี้ก่อนราคากลางลดลง

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright © by Chiang Mai University
All rights reserved